Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

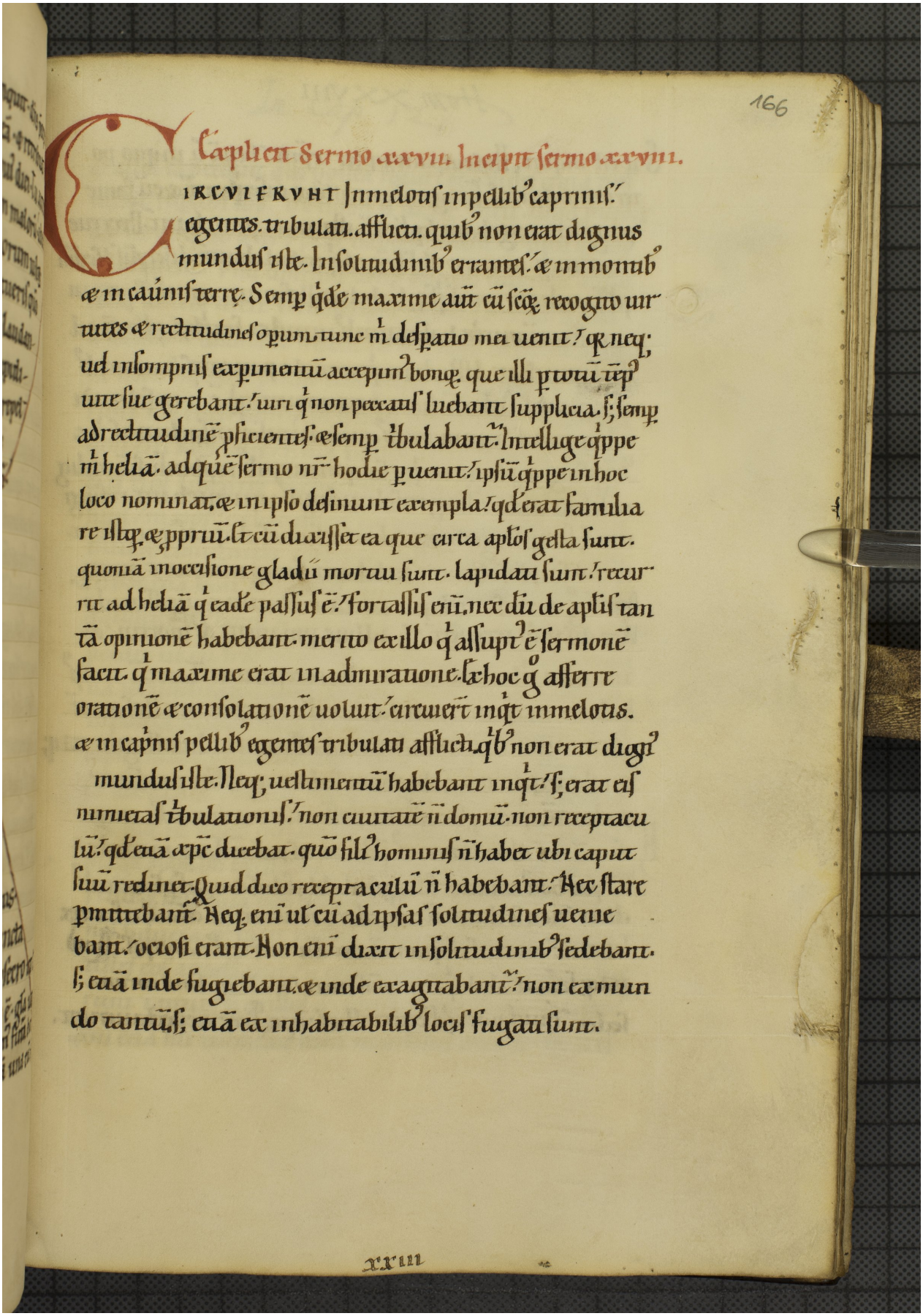

Explicit sermo xxvii. Incipit sermo xxviii.

IRCUIERUNT in melotis in pellib capriis egentes tribulati afflicti quib non erat dignus mundus iste. In solitudinib errantes et in montib et in cauernis terre. Semp qdē maxime autē cū sēcū recogito uirtutes et rectitudines opum tunc m despatio mea uenit. qr neq; uel in somnis exprimentū accepim bonq; que illi p totū tēp uite sue gerebant. uiri q non peccatis luebant supplicia. s; semp ad rectitudinē pficientes et semp tribulabant. Intelligē qppe m heliā. adquē sermo nr hodie pueniet. ipsū qppe in hoc loco nominat. et in ipso definuit exempla. qd erat familiare istq; et ppriū. Et cū diuisset ea que circa aplos gesta sunt. quoniā in occasione gladii mortui sunt. lapidati sunt. recurrit ad heliā q eadē passus ē. Fortassis enī. nec diu de aplis tantā opinionē habebant. merito ex illo q assuptē sermonē fecit. q maxime erat in admiratione. Et hoc g afferre orationē et consolationē uolunt. circuierūt inq in melotis. et in capriis pellib egentes tribulati afflicti. q b non erat digni mundus iste. Neq; uestimentū habebant inq. s; erat eis numerata tribulationis. non ciuitatē ñ domū. non receptaculū. qd etiā apē dicebat. quō filius hominis ñ habet ubi caput suū reclinet. Quid dico receptaculū ñ habebant. Nec stare pmittebant. Neq; enī ut cū ad ipsas solitudines uenire bant. ociosi erant. Non enī dixit in solitudinib sedebant. s; etiā inde fugiebant. et inde exagitabant. non ex mundo tantū. s; etiā ex inhabitabilib locis fugati sunt.